

L'experiència: Daniel García

ens explica la seva inserció laboral com a monitor de menjador i d'activitats extraescolars després de passar per programes del projecte Treball als Barris

"(...) per més situacions negatives que visquis, al final cadascú és responsable del que fa amb la seva vida, no serveix de res creure que la "culpa" la tenen els demás, has d'aprendre a automotivarte, superar-te i tirar endavant".

"Vaig acabar l'ESO sense aprovar. Pensava com un adolescent més, no prestava l'atenció suficient a classe, ja havia tingut l'experiència de treballar a l'estiu... Estudiar no em resultava atractiu, només pensava en treballar i divertir-me. A la vida no es pot tornar enrera però si aprendre dels errors. S'han d'aprofitar les oportunitats, ara treballo a dues escoles, potser gràcies a la crisi, a tenir propòsits i fer tot el possible per aconseguir-los, a superar-me i a haver trobat una mica d'ajuda.

La meua trajectòria va ser com la de molts joves de classe obrera, vaig començar a treballar als 16 anys a l'obra, després vaig treballar a una fàbrica de matalassos, més tard em van oferir una feina i aprendre un ofici: la fusteria d'alumini, i em va anar bé però vaig tenir que plegar per problemes d'esquena. Així que vaig començar a treballar com a repartidor de productes de neteja i pastisseria i llavors en va enganxar la crisi. Van fer reducció de plantilla i em va tocar a mi, era a finals del 2008. Vaig tenir feines molts temporals a un celler i a una fàbrica de cartró. Quan baixava la feina, els últims en arribar eren els primers en anar al carrer, i jo entre ells. Després vaig haver d'estar dos anys sense treballar, em van tenir que operar una ma i vaig travessar moments difícils a nivell personal.

Vaig venir per primera vegada a l'Antena Espirall al març del 2011, crec recordar que per recomanació d'un amic. Vaig adonar-me que havia tingut moltes feines diferents però cap molt qualificada. Jo sempre havia jugat a futbol, tota la meua vida i em van recomanar fer-me monitor de lleure, també un amic meu que és integrador social em va fer aquesta recomanació perquè em va veure alegre, amb iniciativa i va pensar que jo era vàlid per a fer aquesta funció.

Jo quan prenc una decisió, la porto endavant. Vaig veure que tenia la capacitat i em sentia segur de mi mateix. Quan vaig anar a classes per treure el carnet de monitor, vaig trobar-me, i no és la primera vegada, que el meu físic crea dubtes... Vaig en samarreta i xandall, porto tatuatges, puc semblar "chulo" però quan arribo a un lloc dic bon dia. Potser no responc a la imatge que es té de monitor de lleure, però m'entenc amb els infants, m'agrada ajudar, resoldre conflictes, veure'ls alegres. Penso que tinc empatia amb els nens, jo em poso al meu lloc, sé quan els he de renyar però a la mateixa vegada penso que jo també he estat infant i feia el mateix que ells.

Em vaig treure, doncs, el carnet de monitor i vaig fer les pràctiques al menjador de l'escola Montagut, després vaig tornar a l'Antena Espirall i em van proposar per un Itinerari de cerca de feina i pràctiques com a monitor de extraescolars. Vaig pensar que era una

oportunitat més que havia d'aprofitar i vaig fer les pràctiques de monitor de futbol de l'escola Cristòfor Mestre, amb el Consell Esportiu.

Aquest any vaig estar sis mesos contractat per l'Ajuntament en un Pla d'Ocupació per a fer suport a les escoles i al menjador, també al projecte Treball als Barris de l'Espirall. Ha estat el que m'ha permès ser optimista, donar-me a conèixer i conèixer jo les funcions del tècnic d'educació infantil, del menjador que ja coneixia una mica, del vetllador per tenir cura d'infants amb necessitats educatives especials,... Ha estat l'experiència que m'ha obert les portes de les escoles. Mai em canso de donar les gràcies, a la vida i a les persones que m'han ajudat. Penso que es necessiten més programes com aquests perquè el treball de la gent reverteix en serveis públics i els treballadors sempre preferim treballar a cobrar qualsevol ajuda.

Actualment, estic treballant a l'escola Mas i Perera com a monitor de menjador, servei d'acollida i una extraescolar de futbol sala; també faig de monitor de futbol a l'escola Pau Boada. Per a treballar de monitor, t'has de creure que ets un referent per als infants i sempre has de donar bon exemple, parlar amb educació, ser raonable, ser respectuós amb tothom, és molt important guanyar-te els nens i per això has de saber escoltar-los, que sentin que els escoltes, que t'interesses per ells. Els infants són molt alegres, actius, transmeten energia... Però sempre has d'estar pendent i si un dia veus un nen trist o seriós, has d'anar a parlar amb ell i veure que li passa, mirar d'ajudar-lo, d'animar-lo,... Els nens m'expliquen moltes coses, em donen afecte, jo els dono confiança, miro de potenciar als que més ho necessiten...

Ara estic pensant en fer el curs de preparació per a la prova d'accés al cicle formatiu d'educació infantil, perquè m'agrada treballar amb nens i nenes i penso que el faig bé. He de buscar estabilitat i completar la jornada laboral però estic molt content amb la feina que tinc.

Per acabar, diria als joves que estudien, que no es deixin perjudicar uns pels altres, quan passen els anys vas madurant i veus les coses d'altra manera. Jo m'he criat en aquest barri amb gent de tota mena com a qualsevol barri. És un barri obrer i per més situacions negatives que visquis, al final cadascú és responsable del que fa amb la seva vida, no serveix de res creure que la "culpa" la tenen els demés, has d'aprendre a automotivarte, superar-te i tirar endavant.

Vilafranca del Penedès, octubre de 2014